ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 31 octobre 1967, d'une demande d'avis sur un projet de loi "complétant la loi du 14 juillet 1951, relative au séquestre et à la liquidation des biens, droits et intérêts allemands", a donné le 13 novembre 1967 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 31e oktober 1967 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "tot aanvulling van de wet van 14 juli 1951, betreffende de sequestratie en de liquidatie van de Duitse goederen, rechten en belangen", heeft de 13e november 1967 het volgend advies gegeven :

Intitulé.

Le projet n'a pas pour but de modifier expressément la loi du 14 juillet 1951 mais constitue un ensemble de dispositions autonomes.

L'intitulé devrait dès lors être rédigé comme suit :

"Projet de loi libérant certains biens, droits et intérêts des mesures de séquestre établies par la loi du 14 juillet 1951".

Article 1er.

On peut se demander si, pour déterminer les pays alliés, il faut se placer à l'époque de la première guerre mondiale ou à celle de la seconde. L'exposé des motifs semble se référer à la guerre de 1940-1945 puisqu'il cite les femmes d'origine hollandaise comme bénéficiaires du projet. Or, en 1914, la Hollande était un pays neutre.

\+

\+ +

Comme l'a fait l'article 6, 2°, alinéa 2, de la loi du 14 juillet 1951, le projet devrait prévoir par quels moyens de preuve la propriété devra être établie.

\+

\+ +

.../...

Le texte néerlandais de l'article 1er devrait commencer comme suit : "Van de sequestratiemaatregelen zijn vrijgesteld te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, de goederen, rechten en belangen, die ...".

Article 3.

A l'alinéa 2, il serait opportun de préciser quel tribunal de première instance sera compétent. Il serait souhaitable d'attribuer compétence à un tribunal unique, quelle que soit la situation des biens.

Opschrift.

Het ontwerp heeft niet tot doel de wet van 14 juli 1951 uitdrukkelijk te wijzigen ; het vormt een geheel van op zichzelf staande bepalingen.

Het opschrift zou dan ook als volgt moeten worden gelezen :

"Ontwerp van wet tot vrijstelling van sommige goederen, rechten en belangen van de sequestratiemaatregelen vastgesteld in de wet van 14 juli 1951".

Artikel 1.

De vraag kan worden gesteld of men zich, voor het bepalen van de geallieerde landen, moet plaatsen op het tijdstip van de eerste dan wel van de tweede wereldoorlog. Volgens de memorie van toelichting lijkt het om de oorlog 1940-1945 te gaan, want zij rekent de vrouwen van Nederlandse afkomst tot de gerechtigden, en in 1914 was Nederland neutraal.

\+
\+ \+

Zoals artikel 6,2°, tweede lid, van de wet van 14 juli 1951 heeft gedaan, zou ook het ontwerp moeten bepalen door welke middelen het bewijs van de eigendom moet worden geleverd.

\+
\+ \+

.../...

Het begin van de Nederlandse tekst van artikel 1 zou beter luiden als volgt :

"Van de sequestratiemaatregelen zijn vrijgesteld te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, de goederen, rechten en belangen, die ...".

Artikel 3.

In het tweede lid zou moeten worden gezegd, welke rechtbank van eerste aanleg bevoegd zal zijn. Het ware wenselijk die bevoegdheid te verlenen aan één enkele rechtbank, ongeacht de ligging van de goederen.

La chambre était composée de

Messieurs : G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat, président,
de Heren : staatsraad, voorzitter,

J. MASQUELIN, conseillers d'Etat,

Madame :
Mevrouw : G. CISELET, staatsraden,

Messieurs : G. ARONSTEIN, assesseurs de la
de Heren : section de législation,
Fr. RIGAUX, bijzitters van de
afdeling wetgeving,

G. DE LEUZE, greffier adjoint, greffier.
adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN ASSCHE, auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s) G. DE LEUZE.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN ASSCHE, auditeur.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s) G. VAN BUNNEN.